

[Energiministeren]

ger, som der i den givne situation måtte være behov for.

Med disse ord indstiller jeg lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om begrænsning af overarbejde og om afspadsering.

(Lovforslag nr. L 177).

I november 1977 nedsatte regeringen et udvalg med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter. Udvalget skulle udarbejde forslag til ordninger, der sikrer en bedre fordeling af det eksisterende arbejde, og havde bl. a. til opgave at udarbejde forslag med henblik på begrænsning af det eksisterende overarbejde og indførelse af obligatorisk afspadsering af overarbejde i videst muligt omfang.

Udvalget har i januar 1979 afgivet betænkning til arbejdsministeren (betænkning nr. 865 om begrænsning af overarbejde og om afspadsering) med lovforslag om begrænsning af overarbejde og om afspadsering, som et flertal af udvalget står bag. Repræsentanterne i udvalget fra Dansk Arbejdsgiverforening og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger har ikke kunnet gå ind for udarbejdelsen af lovforslag og har derfor afgivet en særudtalelse.

Nærværende forslag fremsættes på grundlag af udvalgets overvejelser.

Spørgsmålet om begrænsning af overarbejde ud fra et arbejdsfordelingssynspunkt har også tidligere været genstand for drøftelse i tinget.

Lovforslaget har som formål at bidrage til en bedre fordeling af den eksisterende arbejdsmængde, således at flere kommer i arbejde, hvilket skal ses på baggrund af den aktuelle beskæftigelsessituation og de mørke udsigter for de nærmeste år.

Det foreslås, at den enkelte lønmodtagers overarbejde højst kan udgøre 100 timer årligt, og at alt overarbejde skal afspadseres, således at der til en overarbejdsperiode svarer en afspadseringsperiode af samme længde. For at sikre den størst mulige beskæftigelseseffekt af en sådan afspadseringsordning foreslås det, at afspadsering skal finde sted inden for en 2 måneders frist.

Ud fra et hensyn til så vidt muligt at undgå indgreb i overenskomstmæssige bestemmelser om overarbejde og afspadsering og ud fra et ønske om at søge udformet en smidig ordning, der kan tage hensyn til de forskelligartede forhold på arbejdsmarkedet, foreslås det, at lovforslagets bestemmelser skal vige for enhver modstående aftale om afspadseringspligt, om begrænsning af den enkelte lønmodtagers overarbejde og om afspadseringsfrist, hvad enten denne ligger over eller under lovforslagets standard, hvis aftalen har form af en kollektiv overenskomst eller aftale, og hvis denne overenskomst eller aftale er indgået efter lovforslagets ikrafttræden. Dette indebærer bl. a., at sager om disse forhold behandles ad fagretlig vej.

For at lovforslaget skal kunne virke tilstrækkelig smidigt under hensyntagen til produktionsmæssige og personlige forhold, foreslås, at der indføres en mulighed for at meddele dispensation fra lovforslagets bestemmelser om afspadseringspligt, om maksimumsgrænsen for den enkelte lønmodtagers overarbejde og om afspadseringsfrist.

Som et eksempel på, hvor en – eventuelt tidsbegrænset – dispensation kan komme på tale, skal nævnes det forhold, at der inden for et område eller en branche er mangel på uddannet arbejdskraft. Det vil her være naturligt at give dispensation, indtil iværksatte uddannelsesforanstaltninger har virket. Ellers ville loven få den utilsigtede effekt, at arbejdspresset blev forøget for dem, der var i arbejde.

Dispensation meddeles af et særligt til formålet oprettet overarbejdsnævn.

Det skal tilføjes, at jeg under udvalgsbehandlingen er parat til at diskutere, hvorledes man i øvrigt kan sikre, at en konstateret mangel på arbejdskraft ikke medfører, at en virksomhed på grund af afspadseringsbestemmelsen tvinges til at nedsætte produktionen, hvilket vil være en ganske utilsigtet virkning af forslaget.

Det må erkendes, at visse grupper af lønmodtagere har så specielle arbejdstidsmæssige forhold, at de vanskeligt kan inddrages under forslagetets bestemmelser, og det foreslås derfor, at arbejdsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at disse persongrupper undtages fra loven.

[Arbejdsministeren]

For at give arbejdsmarkedets parter tid til ved forhandling at tage spørgsmålet om begrænsning af overarbejde og om afspadsering op foreslås det, at lovforslaget først får virkning for overarbejde, der udføres efter 1. april 1981. Denne lange indkøringsperiode giver arbejdsgiverne rimelig tid til produktionsplanlægning og tid til at sikre sig den for produktionen nødvendige arbejdskraft.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende anvendelse af reguleringspristallet.

(Lovforslag nr. L 178).

Forslaget indeholder ændringer i følgende love:

1. Lov om folkepension.
2. Lov om invalidepension m. v.
3. Lov om pension til enker m. fl.
4. Lov om børnetilskud og andre familiedydelser.
5. Lov om erstatning til besættelsestidens ofre.
6. Lov om forsørgelse af militære invalider og sådannede efterladte i de sønderjyske landsdele.
7. Lov om offentlig sygesikring.
8. Lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand.
9. Lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten (udskrivningsloven).
10. Lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).
11. Lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v.
12. Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven).
13. Lov om beskatningen af pensionsordninger m. v.
14. Lov om sømandsskat.
15. Lov nr. 218 af 23. maj 1979 om Statens Uddannelsesstøtte.
16. Lov nr. 241 af 8. juni 1979 om boligsikring.
17. Lov nr. 251 af 8. juni 1978 om boligydelse til pensionister.
18. Lov nr. 292 af 18. juni 1969 om tjenestemandspension.

19. Lov om pristalsreguleret alderdomsfor-sikring og alderdomsopsparing.

Forslaget må ses i sammenhæng med de den 21. december 1979 vedtagne love om en flerårig helhedsløsning, herunder lov nr. 8 af 9. januar 1980 om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal (fremsat i folketinget den 4. december 1979, 1. behandling den 6. december 1979, 2. behandling den 19. december 1979 og 3. behandling den 21. december 1979).

Ændringerne i de enkelte lovforslag er overvejende af teknisk karakter som en følge af »nulstillingen« af reguleringspristallet pr. januar 1980.

Lovforslaget medfører ikke merudgifter for staten, men reglerne om fastsættelsen af størrelsen af personfradrag og skalatrin for 1981 vil i forhold til de nuværende regler betyde et merprovenu for staten på skønsmæssigt anslået ca. 990 mill. kr. i 1981. For kommunerne vil lovforslagets regler betyde et merprovenu på 620 mill. kr., såfremt der forudsættes samme gennemsnitlige kommunale udskrivningsprocent i 1981 som i 1980.

Idet jeg henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, tillader jeg mig at anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Energiministeren (Poul Nielson):

Hermed har jeg den ære at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af aftale mellem Danmarks regering og Sveriges regering om naturgas-samarbejde.

(Beslutningsforslag nr. B 86).

Aftalen, der er kommet i stand efter en række drøftelser, der i juli 1979 indledtes efter aftale mellem statsministrene, tager umiddelbart sigte på et samarbejde mellem de to regeringer om fremme af en transport- og en leveringsaftale, som samtidig er indgået mellem Dansk Olie & Naturgas A/S og Swedegas AB. I de indledende bemærkninger til aftalen påpeges imidlertid et videre perspektiv – aftalen er indgået »som indledning til et nordisk samarbejde på naturgasområdet«.

Under de forudgående drøftelser har man fra dansk side navnlig været interesseret i en aftale om transitering af naturgas til Sverige via det danske transmissionssystem, hvorved man dels som påpeget i DONG A/S's ind-